

બાળકુષ્ણ રાજુલા સ્કૂલ ખાતે કિવાં-સ્પર્ધાનું આયોજન

દસમી રાજ્ય સરીય સ્પર્ધા વિવેકાનંદ લેખિત કિવાં-સ્પર્ધાનું વર્ષ ૨૦૧૯-૨૦નું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. જેમાં શાળાના બાળકોએ ભાગ લીધો હતો.

રાજમાધવ વિદ્યાવિહાર દ્વારા બલૂન ડે ની ઉજવણી

ડી.પી. સ્કૂલ દ્વારા ચિત્ર સ્પર્ધાનું આયોજન કરાયું

૭૧ માં ગણતંત્રાદિનનીપૂર્વે ડી.પી. શાળા ૫ રિવાર દ્વારા સાભરમતી રીવરફિન્ડ ખાતે ચિત્ર સ્પર્ધાનું આયોજન કરવામાં આવ્યું જેઅંતર્ગત ‘સ્વચ્છ ભારત’ બેટીબચાવો.જેવા વિવિધવિષયો પર વિદ્યાર્થીઓ દ્વારા સુંદર ચિત્રોનું સર્જન કરવામાં આવ્યું જેમાં વિવિધ રંગો દ્વારા આપેલ વિષયોનું સુંદરનું નિરૂપશ વ્યક્ત થયુંહતું.

તપોવન સ્કૂલ દ્વારા વિજ્ઞાન મેળાનું આયોજન

તમારી શાળામાં થતાં વિવિધ કાર્યક્રમોની માહિતી ‘ધી ઓપન પેજ’માં પ્રસિદ્ધ કરવા માટે info@theopenpage.co.in પર મોકલવી.

પૈધાનિક સૂચના: ધી ઓપન પેજ, મંથલી ન્યુગ પેપરમાં પ્રકાશિત સામગ્રીમાં લેખકોના પોતાના વિચાર છે. સંપાદક તથા પ્રકાશક એ સાથે સહમત હોય તે જરૂરી નથી.
ધી ઓપન પેજની સમાચાર સંલંઘિત લભા જ વાદ – વિવાદ પ્રકાશન તારીખથી ૩ (ત્રણ) માર્ચની અંદર માત્ર અમદાવાદ ન્યાયદોશ્રમાં થઈ શકશે.

રાજ ભાડક
સહ સંપાદક સાધના સાખાહિક
કોલમિષ્ટ, દિવ્ય ભારત

શિવાંશે જીવવાની આશા છોડી દીધી, એ મિત્ર અજયને વળગી પડ્યો

તું તર મૃદેશમાં એક સુંદર મજાનું ગામ. ગામના જીવાંશે એક નદી વહે. પહોંચી વિસ્તારોમાંથી બજાખણ કરતી આવે, અનેક ગામોમાં થઈને પસાર થાય. નદી ગામને હરિયાળું રામતી. ભાગ્યેજ ક્યારેક એમાં પાણી ના હોય. બાકી તો બંને કંઠે વહેતી વહેતી હોય.

ગામના બાળકો રોજ સાંજે નદીમાં નહાવા આવે. એક દિવસની વાત છે. ચોમાસાનો સમય હતો. નદીમાં ખૂબ પાણી આવ્યુ હતું. ચારે તરફ લીલોતરી લહેરાઈ ચૂકી હતી. મસ્ત મજાનું વાતાવરણ જામ્યુ હતું. ગામના કેટલાંક કિશોરો સાથે ૧૩ વર્ષનો શિવાંશ સિંહ પણ નદીએ નહાવા આવ્યો હતો.

શિવાંશ અને બીજા પાંચ મિત્રો સાથે જ હતા. ધોધમાર વરસાદ અને ધસમસતી નદી. નહાવાની મજા પડી ગઈ. બધા મિત્રો વારા ફરતી ડિનારે ઉભા રહીને નદીમાં ખૂબાક મારતા હતા.

શિવાંશનો ખાસ મિત્ર હતો અજય. બધા મિત્રો નદીમાં નહાઈ રહ્યા હતા. એમાંથી એક મિત્રને અજયને કહ્યું, ‘ચાલ, તરવાની રેસ લગાવીએ.’

‘કેવી રેસ?’ અજય પૂછ્યું.

મિત્ર બોલ્યો, ‘આપણો આ કંઠેથી પેલા કંઠે તરીને જઈએ. જોઈએ કોણ વહેલું પહોંચે છે.’

અજય કંઈ બોલ્યો નદી પણ બાકીના ચારેય મિત્રો રાજુ રાજુ થઈ ગયા. બધાએ પેલા મિત્રની વાતમાં સૂર પૂરાઓ, ‘વાહ.... મજા પડી જશે. ચાલો આપણે બધાએ રેસ લગાવીએ.’

એક મિત્ર બોલ્યો, ‘જે પહેલો પહોંચે એને મારા તરફથી મકાઈ ડોડા ખવરાવીશ.’

બીજો મિત્ર બોલ્યો, ‘ના, ઈનામ કંઈક મોટું રાખો. મકાઈ ડોડા તો ખેતરમાં જોઈએ એટલાં મફત મળે છે.’

‘તો પણ મોટું ઈનામ તું જ રાખ્યે?’

મિત્રોમાં રેસ યોજાયા પહેલાં જ ઈનામ વિશે ખટખટ થઈ ગઈ. એક માત્ર અજય અને શિવાંશ ચૂપ હતા.

એક મિત્રએ પૂછ્યું, ‘અથ્યા, તમે બેય કેમ કંઈ બોલતા નથી? ચાલો જલ્દી રેસ માટે તૈયાર થઈ જાવ.’

શિવાંશ બોલ્યો, ‘ના, મારે રેસમાં નથી આવવું.’

‘તું?’

‘નદીનું વહેણ ખૂબ જોખમી છે. સામા કંઠે તરીને જરૂર કપણ છે. વચ્ચે નદી ખૂબ ઉરી અને ઝડી - ઝાંખચા વાળી છે. નાહકના ફસાઈ જઈએ.’

‘તું તો રંગોક જ રહ્યો.’

અજય બોલ્યો, ‘ચાલને શિવાંશ મજા આવશે.’

‘ના, ફસાઈ જવાય. મારે નથી આવવું.’ શિવાંશે એની વાત પકડી રાખી અને અજયને પણ કહ્યું, ‘અજય તું પણ ના જતો, તને તરતા ઓછું આવડે છે. ફસાઈ જઈશ!’

શિવાંશે કહ્યું એટલે બાકીના ચારેય મિત્રો ગુસ્સામાં અને જુસ્સામાં બોલ્યા, ‘તારે ના આવવું હોય તો તું કિનારે બેસીને છબદ્ધભીયા કર. અજયને અમે લઈ જઈએ છીએ. કંઈ થશે તો અમે બચાવી લઈશું. એને કંઈ નહીં થવા દઈએ.’

અજય કહ્યું, ‘ધા, ચાલો હું આવું છું. મને કંઈ થાય તો આ મિત્રો બચાવી લેશે.’

શિવાંશ હસ્યો, ‘અજય, ભુલ ના કર. માત્ર બણગા કૂકે એ જ નહીં, પણ સાચી સલાહ આપે એ જ સારો મિત્ર હોય છે. તું ના જઈશ.’ પણ અજય ના માન્યો. એણે પણ ચાર મિત્રો સાથે નદીમાં રેસ લગાવી. પણે મિત્રો હિલેટ્ક્રિક આગબોટ હૃદે એમ સામા કિનારા તરફ છૂટ્યા. ધસમસતી પ્રવાહને પાર કરીને સામા કિનારે પહોંચ્યા. રેસ ભરાબરની જમી હતી. બધા વચ્ચે એકાદ બે કૂટ જટલું જ અંતર હતું. પણે જણ સામા કિનારાને સ્પર્શની પાણી ફરી રહ્યા હતા. ધોધમાર વરસાદ અને ગાજવીજ ચાલુ હતી.

ભારત સરકાર દ્વારા આ અનોખા, બહાદૂર મિત્રની શહીદીનું સંભાન થયું. રદ્દમી જાન્યુઆરી, ૨૦૧૬ના દિવસે વડાપ્રધાન શ્રી નરેન્દ્રભાઈ મોદીના વરદ હસ્તે ‘રાષ્ટ્રીય વીરતા પુરસ્કાર’ એનાયત કરીને શિવાંશ સિંહની શહીદીને અને તેની મિત્રતાને બિરદાવવામાં આવી. શિવાંશના માતા-પિતાએ આ સંભાન પ્રાપ્ત કર્યું. એ વખતે એમની અંખમાં રાંસુ હતા પણ ગૌરવ ભર્યા.

શિવમ કિનારે બેસીને જોઈ રહ્યો હતો. પાંચેય મિત્રો ધસમસતી પ્રવાહમાં તરી રહ્યા હતા. અજય સૌથી આગળ હતો. પાંચેય નદીની મથમાં પહોંચ્યા. તાંજ અચાનક ધમસતા પ્રવાહમાં અજય ફસાપો. પાણીનું એક જોરદાર વરણ ધૂમરાવા લેતું આવ્ય અને અજયને ફંગોળ્યો. અજય માંડ માંડ જતને રહ્યા હતો. હું જાઉં છું એને બચાવવા! તમારી પણી વાત છે. મિત્રોએ આ જોયું.

એક જણ તરતા તરતા જ બોલ્યો, ‘અથ્યા, અજય હું રહ્યો છે.’

બીજા ચારેય એક સાથે બોલ્યા, ‘ધા, યાર વરણ જોરદાર છે. આપણે જલ્દી ભાગો નહીંતર રૂભી મરીશું.’ આમ બોલી બાકીના ચારેય જણ અજયને રૂભતો હોઈને કિનારા તરફ ભાગવા લાગ્યા. અજયના શ્વાસ રૂધીએ રહ્યા હતો. એ બચાવા માટે તરફદિયા મારી રહ્યો હતો. અટકોલા ચાસે દોસ્તો સામે જોઈ રહ્યો હતો. એમના શબ્દો એના કાનામાં જુંઘ રહ્યા હતા કે, ‘અજયને કંઈ થશે તો અમે બચાવી લઈશું.’ એને સાચો મિત્ર ટેખાયો. એના શલ્દો ચાદ્ર આવ્યા, ‘સાચી સલાહ આપે એ જ સાચો મિત્રો.’ શિવાંશ ખરેખર સાચો મિત્ર સાબિત થયો હતો. એણે સલાહ પણ સાચી આપી હતી. એને કટોકટીના સમયે જાવ બચાવવા પણ આવી ગયો હતો.

વરસાદ ધોધમાર હતો. વરણો ભારે હતા. નદી હેઠે ડકણ જેવી બની ગઈ હતી. શિવાંશ એ વરણોમાં ચકરાવા લેતો અજય પણે પહોંચ્યો. એને પકડી લીધો, અજય હું રહ્યું છું. પણ અત્યારે તો એ મિત્રો જ કાયરો જેમ ભાગી રહ્યા હતા. અજય રૂભતો રૂભતાય રડી પડ્યો.

ભાગી છૂટેલા મિત્રો કિનારે પહોંચ્યો. શિવાંશ કિનારે બેઠો હતો. અજયને ના જોતા એ બોલ્યો, ‘અજય ક્યાં છે?’

મિત્રો બોલ્યો, ‘અરે, યાર! અજય તો વરણમાં ફસાઈ ગયો. એનું બચાવું મુશ્કેલ છે. અમે જ માંડ માંડ

જવ બચાવીને આવ્યો.’

શિવમાના પગ તણેથી જીને સરકી ગઈ. એ રાડ પાડો હોય એમ બોલ્યો, ‘તમે લોકો જ એને લઈ ગયા હતો. તમે જ કહેતા હતા કે કંઈ થશે તો અમે બચાવીશું. અને કાયરો જેમ એને રૂભતો મૂકીને આવતા રહ્યા હતો. હું જાઉં છું એને બચાવવા! તમારી પણી વાત છે. મિત્રોએ આ જોયું.

આટલું બોલીને શિવાંશ નદીમાં કુદી પડ્યો. બીજા મિત્રો નીચું મોં કરી જોતા જ રહ્યા હતા. શિવાંશ તરતો તરતો નદીની મથમાં પહોંચ્યા. અજય હજુ તરફદિયા મારી રહ્યો હતો. એ માંડ માંડ તરી રહ્યો હતો. દૂરીથી શિવાંશને જોતા એના જવમાં જવ આવ્યો. એને સાચો મિત્ર ટેખાયો. એના શલ્દો ચાદ્ર આવ્યા, ‘સાચી સલાહ આપે એ જ સાચો મિત્રો.’ શિવાંશ ખરેખર સાચો મિત્ર સાબિત થયો હતો. એણે સલાહ પણ સાચી આપી હતી. એને કટોકટીના સમયે જવ બચાવવા શરીદ થયો છે.

આશક્ય હતું. થોડી જ વારમાં અજય બેન્બાન થઈ ગયો. શિવાંશે ખૂબ પ્રયત્નો કર્યા પણ એ તરી નહોતો શકતો. અજયના શાસો- શાસ ચાલતા હતા એટલે એને મૂકીને જવાય તેમ નહોતું. શિવાંશ ધારત તો એકલો વરણ પાર કરી શકત. પણ એક જગરજાન મિત્રને મરતો હોડીને જવા અનું મન ના માન્યુ. બહું પ્રયત્નોને અંતે પણ આખરે એ ફાયો નહીં. નદીનો પ્રવાહ વધ્યો. તરવું અશક્ય હતું. શિવાંશે જવવાની આશા થોડી દીધી. એ એના મિત્ર અજયને વળગી પડ્યો. એક ધસમસતો પ્રવાહ આવ્યો. બંનેને તરણા જેમ દૂર ફંગોળ્યા. બેચની આંખો મિંચાવા લાગી. પાણી ભરાવા લાગ્યું. તરણા જેમ બંને ક્રાંતા દૂર દૂર સુધી ફંગોળાયા. થોડી જ વારમાં બંનેના જવ એક સાથે જ નીકળી ગયા. મિત્રતાની અદ્ભુત મિશાલ જેમ બંને એકબીજાને બેટેલાં હતા.

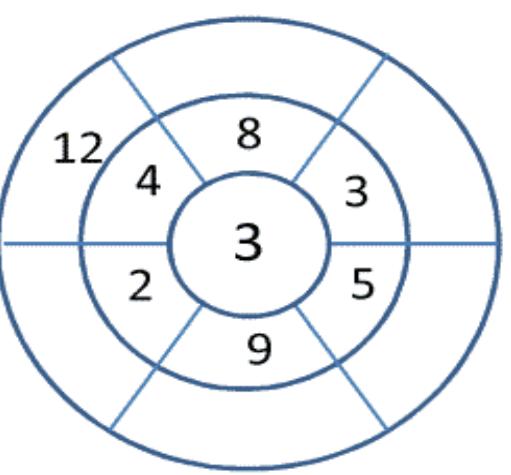
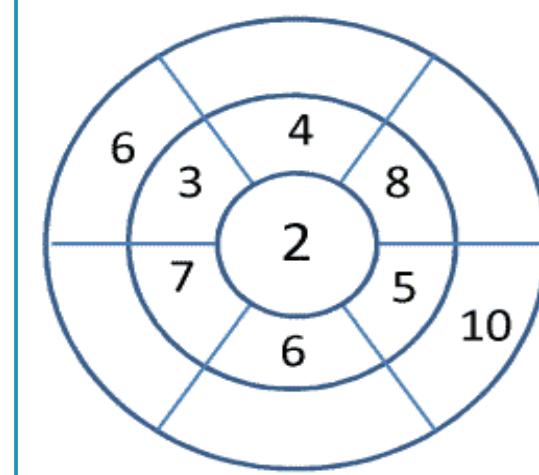
આકાશમાં વીજળીનો કડાકો થયો. આકાશ પણ જોડે રહી પડ્યું.

કિનારે ઉભેલા મિત્રોએ લોકોને ખબર આયા કે, અજય હું રહ્યો હતો તો અને શિવાંશ એને બચાવવા ગયો છે. કેટલાંક તરયેયાઓ બંનેને શોધવા માટે લાગ્યા. આખરે બંને મિત્રો મધ્યા. પણ લાશ રૂપે. બંનેની લાશ કિના

આપેલા શિક્ષમાં રંગ પૂરો

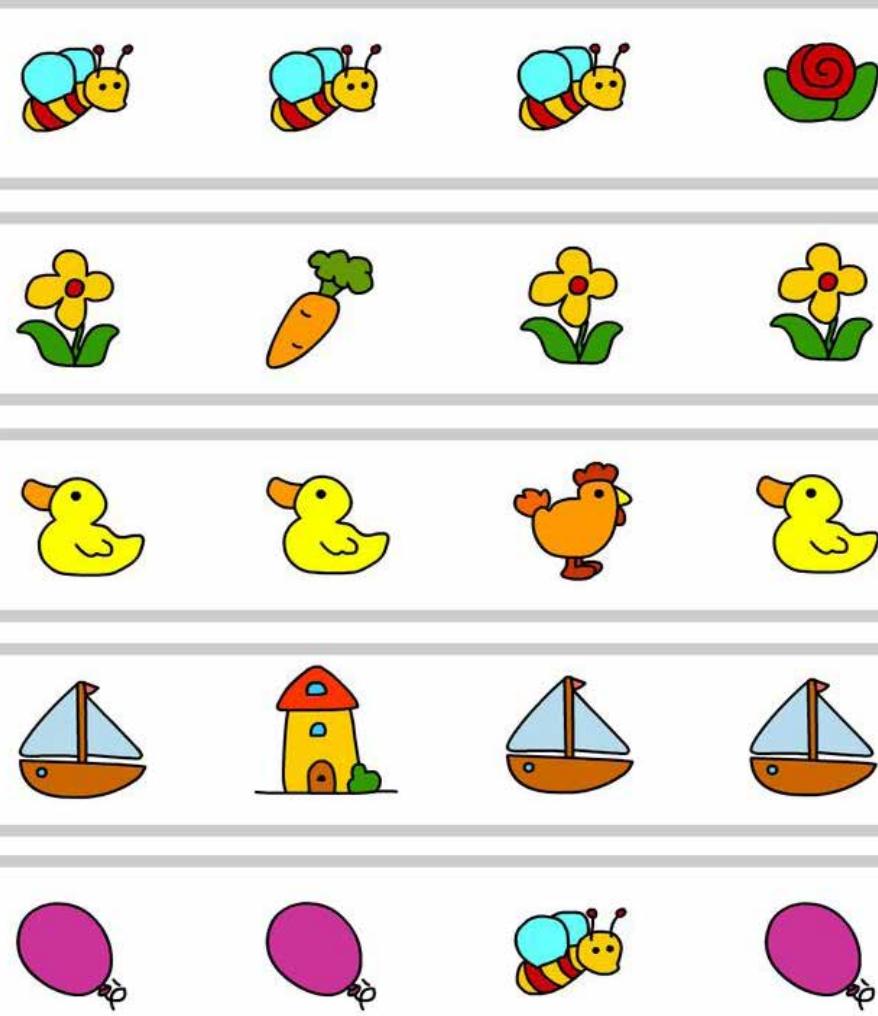
Holi Holi

ગુણાકાર
કરોઅંદર આપેલી એક સંખ્યાને બહાર આપેલી સંખ્યા સાથે ગુણાકાર કરો અને જવાન સોચી
બહારના ગોળમાં લખો

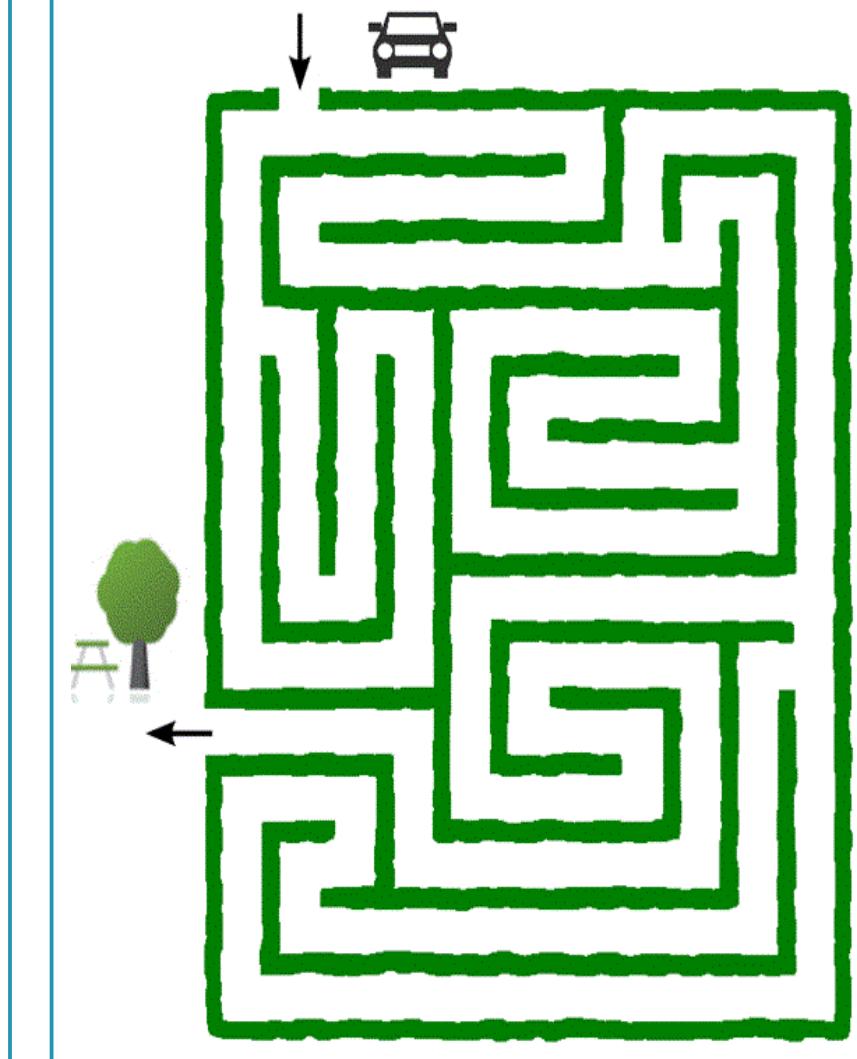
આપેલા શિક્ષમાં ૭ તફાવત છે તે શોધો

આપેલા શિક્ષમાં જુદા પડતા શિક્ષ પર ● કરો

કાંગાળને તેનું બરસું શોધવામાં મદદ કરો

શ્રી જે.બી. પ્રાથમિક શાળામાં ઇનામ વિતરણ કાર્યક્રમ યોજાયો

સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ સંચાલિત શ્રી જનતકુમાર ભગુભાઈ પ્રાથમિક શાળામાં દર વર્ષ શાળાકીય સહ અભ્યાસિક પ્રવૃત્તિઓનું આયોજન કરવામાં આવે છે. જેવી કે વક્તવ્ય સ્પર્ધા, નિબંધાંદાન સ્પર્ધા, વિજાન પ્રદર્શન, શિક્ષક દિન, પોયન સીરીઝ સ્પર્ધા, સ્કોરી ટેલેઝ સ્પર્ધા, સમતોસપ, બાલ મહોસવ, બથ કે કર્ફેટ સ્પર્ધા, વાર્સિક મહોસવનાં સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ વગેરે પ્રવૃત્તિઓનાં શાળામાં મોદ્ય માગણાં વિદ્યાર્થીનો રસ્પૂર્વક ભાગ લે છે. જેમાંથી સકળતા પ્રામાણિક કાર્યક્રમ એનુભૂતિઓને પ્રોત્સાહક ઠનામ આપી નવાજવામાં આવ્યાં હતાં.

**શેઠ કે. બી. વડીલ વિવિધતકી વિદ્યાલય, રાધનપુર ખાતે
રાષ્ટ્રીય કુમિનાશક દિવસની ઉજવણી**

શેઠ કે. બી. વડીલ વિવિધતકી વિદ્યાલય, રાધનપુર ખાતે રાષ્ટ્રીય કુમિનાશક દિવસની ઉજવણી કરવામાં આવી. રાષ્ટ્રીય કુમિનાશક દિવસની ઉજવણી ના કાર્યક્રમ માં શેઠ કે. બી. વડીલ હાઇસ્કુલ ના ઈન્ચાજ આચાર્ય વિરમભાઈ પરમારે રાષ્ટ્રીય કુમિનાશક દિવસની ઉજવણી નું મહત્વ સમજાવ્યું હતું.

ભાષાએ અભિવ્યક્તિનું સર્વત્રોષ માધ્યમ છે. તા. ૨૧ ફેબ્રુઆરી માતૃભાષા દિન તરીકે ઉજવાય છે. માતૃભાષાના પાય પર ૪ અનેક ભાષાઓની ઇમારત ચણાય છે. માતૃભાષા બ્યક્ટિટ્વ વિકાસનો પાયો છે. માતૃભાષા સ્વન, હારય અને રૂદનની ભાષા છે. વિચાર, લાગવી અને સંદેશાની આપેલે માતૃભાષા દ્વારા થાય છે. માતૃભાષામાં આપેલ શિક્ષણીય ગ્રહણશીલ બ્યક્ટિટ્વનું નિર્માણ થાય છે. માતૃભાષાએ સ્વત્ત અને સ્વાભિમાનનો આધાર છે. માતૃભાષા દ્વારા જ રાષ્ટ્ર સાથેનું જોગણ સંધન બને છે. ગંધીજીએ માતૃભાષાને 'માતૃનાનું દૂધ' સાથે સરણાવી છે. આપણી માતૃભાષા જુદ્ધાની બાબત નિર્માણ કરીની જરૂર હોય. આપણી માતૃભાષાની મીઠાશ તો જુદ્ધો ખાચ નિર્માણ કરીની જરૂર હોય. બાળકોના ઘરટરમાં માતૃભાષામાં આપવામાં આવ્યા શિક્ષણનો અમૂલ્ય કણો છે. કાંતીલાલ કાળીદાસ પટેલ પ્રાયમરી સ્કૂલમાં માતૃભાષા દિનની ઉજવણી કરવામાં આવી થાયે છે. તૈના નિધારણો દ્વારા કાચ્યગાન, નાટક તેમજ સુંદર અને મહિની સંભર વ્યક્તય દ્વારા માતૃભાષાનું મહત્વ સમજાવવામાં આવ્યું.

**વાલ્લા પ્રાથમિક શાળા દ્વારા
“આવી દુલેટી-હોળી, લાવી
ખુશીની ઝોળી”નું આયોજન
કરાયું**

નિયાદ તાલુકાની વાલ્લા પ્રાથમિક શાળા જીવના જીવન અનુભવો આપતી અને બાળકેની શિક્ષણ કેન્દ્રી અને સમાજ કેન્દ્રીના નવતર પ્રમોગો રાજ્યકાશાં કરી રહી છે. પૂ. ગાંધીબાપુની ૧૫૦ જીવિ વર્ષ તહેવારની સાથી ઉજવણીના ભાગરૂપે “આવી દુલેટી-હોળી, લાવી ખુશીની ઝોળી”નું ખાસ આયોજન કરાયું. જેમાં શાળામાં રંગ તેવાર કરીને શાળા અને અંગ્રેજીના પણ આપી હતી.

બ્રાઇટ સ્કૂલ વલાદમાં અન્નપૂર્ણા પ્રોજેક્ટ

આજે વિદ્યાર્થીઓમાં સારા શિક્ષણની સાથે સારા સંસ્કારનું સિંચન થાય તે જરૂરી છે. તે હેતુથી બ્રાઇટ સ્કૂલે 'માં અન્નપૂર્ણા પ્રોજેક્ટ' નું આયોજન કરેલ છે. જેમા ભાઇનાની દર ૧૫ અને ત૦ તારીખે વિદ્યાર્થીઓ પોતાના લંચ બોક્સમાં એક રોટલી વધારે લાવે છે. જે એક મોટા પાત્રમાં એકત્રિત કરવામાં આવે છે. શાળાનાં વિદ્યાર્થીઓ દ્વારા આસપાસનાં ગરીબ વિસ્તારમાં જરૂરીયાતમંદ લોકોને પોતાના લાયે પીરસવામાં આવે છે. આ પ્રોજેક્ટને સફળ બનાવવા બદલ 'બ્રાઇટ સ્કૂલ' વાલીઓને હૃદય પૂર્વક આભાર માને છે.

ચૌહાણ દર્શિલ હિરેનભાઈ, ધોરણ ૫ - અ, લક્ષ્મણશાનપીઠ પ્રા.શાળા, સંસ્કારધામ

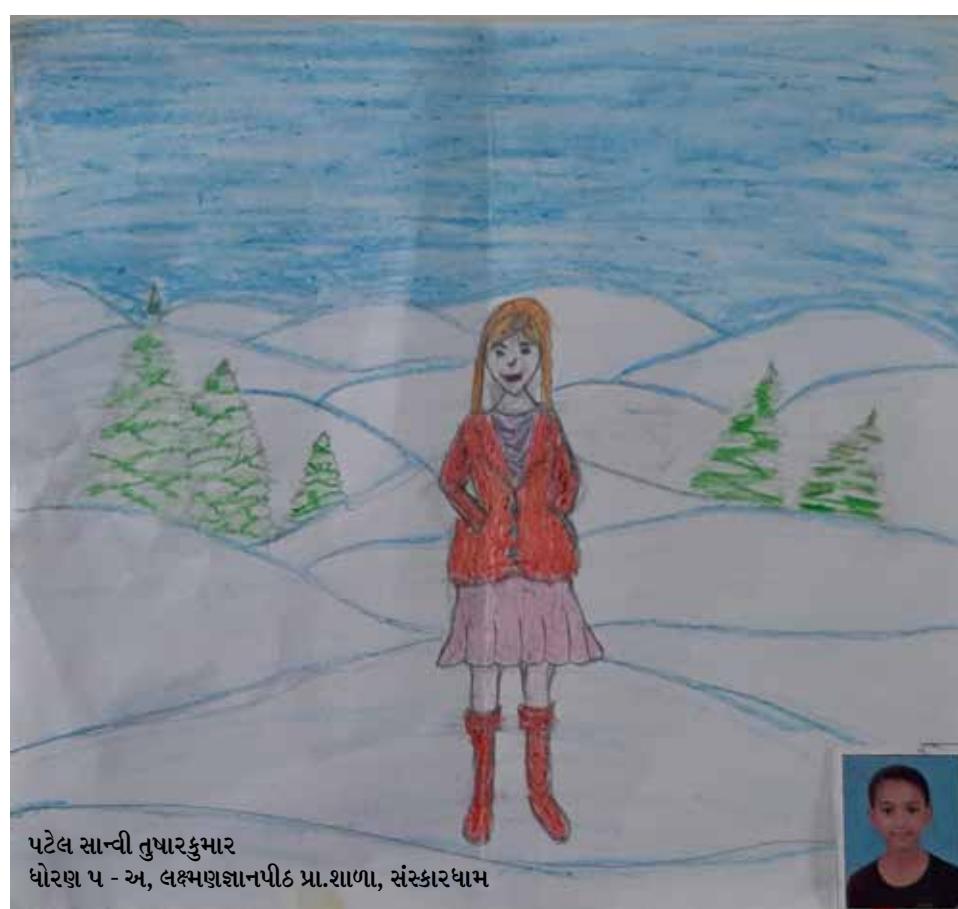
પટેલ પૃથ્વી મેહુલભાઈ, ધોરણ ૫ - અ, લક્ષ્મણશાનપીઠ પ્રા.શાળા, સંસ્કારધામ

કવિતા

આવનારી સૌ ખુશીની વાત કરીએ
એક નવી શરૂઆતની શરૂઆત કરીએ,
હર વખત શુ માત થઈ જાંનું દુઃખોથી ?
ચાલ આ વખતે દુઃખોને માત કરીએ,
બહારથી દેખાય જેવી સ્વચ્છ સુંદર
દોસ્ત, અંદરથીએ એવી જાત કરીએ,
હોઈએ તાં મહેકતું કરીએ બધુએ
ઘર, નગર આખું જગત રળિયાત કરીએ,
જે મળ્યું એને કરી સૌથી સવાયું
આવનારી કાલને સૌગાત કરીએ,
આવનારી સૌ ખુશીની વાત કરીએ
એક નવી શરૂઆતની શરૂઆત કરીએ.
વાધેલા કેષબા રાજીન્દ્રસિંહ

ધોરણ-૫ વર્ગ - બ
લક્ષ્મણશાનપીઠ પ્રાથમિક શાળા,
સંસ્કારધામ

પટેલ સાન્ધી તુખારકુમાર
ધોરણ ૫ - અ, લક્ષ્મણશાનપીઠ પ્રા.શાળા, સંસ્કારધામ

વાધેલા જનલબા પ્રદ્યુમનસિંહ,
ધોરણ ૫ - બ, લક્ષ્મણશાનપીઠ
પ્રા.શાળા, સંસ્કારધામ

વાધોલા શ્રીયાબા અનિનુદ્રસિંહ, ધોરણ ૫ - અ
લક્ષ્મણશાનપીઠ પ્રા.શાળા, સંસ્કારધામ

મહેનતુ વિદ્યાર્થીઓ માટેનો સુવર્ણયુગ

રાજેશ ઘામેલિયા
શિક્ષક, સુરત

આ હિમાનવ યુગથી અત્યાર સુધીના સમયગાળાનો અભ્યાસ કરીએ તો ખ્યાલ આવશે કે, આજે મહેનતુ વિદ્યાર્થીઓનો સુવર્ણયુગ ચાલે છે. આ અંગે જુદી-જુદી વ્યક્તિઓનો મત બિના-બિન પણ હોય શકે, મારા આ મત પાછળ મારી પણ અનેક જવાબો છે.

સદ્ગુરીઓથી મનુષ્યના વિકાસનો આધાર તેના કુંભની પરિસ્થિતિ પ્રમાણે રહેતો હતો. તેમાં અપવાદરૂપ કોઈક પ્રસંગ મળી આવે, પરંતુ મોટેભાગે રાજાનો દીકરો રાજી બને અને મજૂરોનો દીકરો મજૂર બને એવી પ્રથા સરીઓ સુધી ચાલી.

દેશ આજાદ થયા પછી પરિસ્થિતિમાં થોડો બદલાવ આવ્યો. આમ છતાં સારી ગણત્તી નોકરી કે સરકારી નોકરી મેળવવા માટે લાગવગ કે પેસાણી જરૂર પડતી હતી. આજે સમય બદલાયો છે. વિદ્યાર્થીઓ પોતાની મહેનતના જોરે માત્ર ભારતમાં જ નહીં, પરંતુ વિશ્વભરમાં શ્રેષ્ઠ નોકરી કે પદ મેળવી રહ્યાં છે. વિશ્વની શ્રેષ્ઠ ગણત્તી કંપનીઓ ગુગલ અને માઈકોસોફ્ટમાં સી.ઈ.ઓ. તરીકે ભારતના યુવાનો સુંદર પિચાઈ અને સત્ત્યા નડેલા સ્થાન શોભાવી રહ્યાં છે. કંપનીઓને નવી ઊર્ધ્વાઈ આપી રહ્યાં છે.

ભારતીય સનદી અવિકારી બનનું એ ખૂબ મોટી સિદ્ધિ ગણી શકાય. તે માટે લેવામાં આવતી યુ.પી.એસ.રી.ની પરિસ્થિતી ગણતરી વિશ્વની સૌથી દસ અધિરી પરિસ્થિતીમાં આવે છે. સામાન્ય રીતે લોકો એવું માનતા કે અંગેજ માધ્યમમાં ભણેલા વિદ્યાર્થીઓ આ પરિશ્યા પાસ કરી શકે. વચ્ચે એક સવાલ પૂરી લઉં. આજ સુધીનાં, સૌથી નાની ઉમરમાં આઈ.પી.એસ. ઓક્સિર બનનાર કોણ છે? આ સવાલ વાંચીને કદાચ મનમાં એમ થાય કે કોઈ હન્ટરનેશનલ સ્કૂલમાં – અંગેજ માધ્યમમાં ભણેલો કોઈ વિદ્યાર્થી હો? આ જવાબને ગુજરાતના એક મહેનતુ

અભ્યાસ કરી શકે તેવી સરકાર દ્વારા વિવિધ યોજનાઓ શરૂ કરવામાં આવી છે.

આજના વિદ્યાર્થીઓને મારા દરેક સેમિનારમાં એક સૂત્ર આપ્યું છું : પુરુષાર્થ પોતાનો, ભરોસો ભગવાનનો, ભગવાન પર ભરોસો રાખીને, પરિણામની ચિત્તા કર્યા વિના ઉત્સાહપૂર્વકને આયોજનબધ રીતે મહેનત કરવી એ સફળતાની ચાવી છે. જીવનમાં કાયારેક ધારું પરિણામ ન મળે, નિષ્ફળતા સાંપ્રે તો પણ નાસીપાસ થયા વિના થયને નજર સમક્ષ રાખીને મહેનત કરતા રહેવું. આપણે પ્રામાણિક પ્રયત્નો કરીશું તો એક દિવસમાં નહીં. પરંતુ એક દિવસ જરૂર સફળતા મળશે. વિશ્વના કોઈપણ સફળ વ્યક્તિના જીવનનો અભ્યાસ કરીશું તો ખ્યાલ આવશે કે, તેઓએ પણ ક્યારેક ને ક્યારેક નિષ્ફળતાનો સામનો કરવો પડ્યો છે. ખરેખર, દરેક સફળતાની કહાની નિષ્ફળતાની લાખેલા બોધપાઠની જ કહાની હોય છે. આજના વિદ્યાર્થીઓ માનસિક તણાવનો ભોગ બની રહ્યા છે, એવી ફરિયાદ સંભળવા મળે છે. આ બાબતે મારું વિદ્યાર્થી અને વાલીઓને કહેવું છે કે, પરીક્ષાની ટકાવારી અને સ્કિલ બેનેનું મહત્વ છે; તે બાબત સ્પષ્ટ સમજણ આપવામાં આવે તો વધી સમસ્યાઓ હલ થઈ જાય. પરીક્ષાનું પરિણામ શાળા, કોલેજ કે કંપનીમાં પ્રવેશ મેળવવા માટે ખૂબ જરૂરી છે; પરંતુ પ્રવેશ મેળવ્યા પછી પ્રગતિ કરવા માટે સ્કિલ જ ઉપયોગી થશે. કદાચ કોઈ વિદ્યાર્થીને ધાર્યા કરતાં ઓછું પરિણામ આવે કે નિષ્ફળતા મળે તો પણ નાસીપાસ થવાની બિલકુલ જરૂર નથી. જેનામાં નવું શીખવાની તત્પરતા હશે તેની પ્રગતિને કોઈ રોકી શક્શે નહીં. આથી કહીશી કે, વિદ્યાર્થીઓએ બીજું પણ એક સૂત્ર યાદ રખવા જેવું છે : “જે શીખશે તે જતશે.”

આજનો કોઈપણ વિદ્યાર્થી જીવનમાં પ્રગતિ કરવા ઈથર્ટો હોય તો તેના માટે આપી દુનિયાના દરવાજા ખૂલ્યા છે. બસ, બહાના બાજુ છીંડીને સાચી દિશામાં મહેનત કરવા લાગ્યો જવાની જરૂર છે. અમેરિકાના જાડીતા લેખક અને મોટિવેટર જિમ રોને કહ્યું છે : If you really want to do something, you'll find a way. If you don't, you'll find an excuse.”

કોરોના પાખરસ માર્ગદરિકા

લક્ષ્યો

સ્વધારને અને અન્યોને બથાવો

ગલરાટ નહીં, સમજદારી અને સતર્કતા એ જ આપણી જવાબદારી...

આદ્દુ કરવું

- ✓ ચાસોચાસની મુગનૂત રૂષ્યાના પાણો - ઉધરસ અને લીડ ભાતી વાસતે મેળે ઢાંદો.
- ✓ વિકિતસત સ્પષ્ટતા સરી રીતે પાણો
- ✓ ચાંદ અને ચાંદીની વાસ્તવા દુઃખ હોય.
- ✓ રિપરીટ અધારીત હેડલોચ નો ઉપયોગ કરવો.
- ✓ માંદ અદ્દમાન અંદ, નાંદ અને મોને સ્પર્શ કરવો નહીં.
- ✓ વિદ્યાર્થીની 'સી' ચુક્કા ખોસા પેચા કે જાણ ઇન્ફો, બાદુ, જસ્તા કે જાણ ચેચા જાણ ચાંદીની નો ઉપયોગ કરવો.

આદ્દુ ન કરવું

- ✗ તમને ઉધરસ કે તામ હોંબ ત્યારે કોઈની બનું નાગુણી સંપર્કમાં રહેવું.
- ✗ ખાંદ ખાંદાને હુંદું.
- ✗ સંકાંસિત દેખાનાં પિંદો પ્રયાસ.
- ✗ તાંદું અધીકા મસાલેદાર ખોરાક આપો.
- ✗ પણારે પડતા હંડા-પીંદા કે આઈલીની નાવી.
- ✗ લીડવાની જાંબાએ નાંદું.
- ✗ કાંદાની 'સી' ચુક્કા ખોસા

ડૉ. ટ્રીન્કલ પટેલ
અમ.ડી. મધ્યરહુ હોસ્પિટલ -
ફાઉન્ડર મધ્યરહુ ફાઉન્ડેશન

જું તમારું બાળક સાંભળતું નથી... ? તમારા બાળકને એકની એક વાત વારંવાર કહેવી પડ્યું છે... ? શું તમારું બાળક ઘરમાં બધાની વચ્ચે ફેફિલી સાથે પણ મોબાઈલ વાપરે છે.. ? નાની નાની વાતમાં ગુસ્સો કરે છે.. ? તેના હાથમાં ફોન કે ગેજેટ્સના હોય તો હાઈપર થઈ જાય છે.. ? તો, જરૂરથી ચેતના, ડેમકે તમારું બાળક સ્માર્ટ ફોન અને ટેકનોલોજીથી બંધાઈ ગયું છે.

આ લગભગ બધા માતા-પિતાની ફરિયાદ છે. બાળક આખો દિવસ મોબાઈલમાં આઈપોડમાં કે ટી.વી.માં ગેમ રમ્યા કરે છે. નાના બાળકની વાત કરી તો એટલે કે પાંચ વર્ષથી નાના ત્યારે વધારે પડતાં મોબાઈલ ફોન ટી.વી. સ્કીન કે કોઈપણ ડિજિટલ ગેજેટ્સના ઉપયોગથી તેમની મોટર-સ્કિલ આંખો નબળી પરી જાય છે. તેમના મગજનો વિકાસ કે કિએટિવિટી ઓછી થઈ જાય છે. બાળકનો સ્વભાવ ચિયેયો થઈ જાય છે. મોટા બાળકો કે સ્કૂલજના બાળકો કે પછી ટીનેજર્સની વાત કરીયે તો આજકાલ તે લોકો વધારે પડતાં મોબાઈલનો ઉપયોગ કરી રહ્યા છે. પરિણામ બાળકોમાં એકાગ્રતાનો અભાવ, લાંબા સમય સુધી એકજ જગ્યા પર બેસી રહેવાથી ફિઝિકલ એક્ટિવિટી ઓછી થઈ જાય છે. ઓબેસિટી તથા ભણવામાં નબળો દેખાવ ફેફિલી તથા સોશિયાલાઈનેશન ઓછું થઈ જાય છે. બાળકનો ફિઝિકલ હેલ્થ સાથે સાથે મેન્ટલ હેલ્થ પર પણ ટેકનોલોજીના આડ અસર વાતચિ છે. બાળકની આઉટડોર એક્ટિવિટી કે રમત ગમતમાં રૂચિ ઓછી થતી જાય છે. તેમની ઊંઘ પણ પૂરી થતી નથી વધારે પડતાં ટેકનોલોજીના ઉપયોગથી બાળકોમાં માનસિક તણાવ તથા અનિન્દ્રા જેવા ચિંહો દેખાય છે. વધાકે પડતો ગુરૂસો કરવો, આંખોમાંથી પાડી આવવું, માથું દુખવું, આંખો લાલ રહેવી વગેરે જીવા ચિંહો દેખાય છે. બાળકોમાં ઈમોશનલ બોટિંગ તથા ફેફિલી સાથેનું ઈન્ટેક્શન આંધું થઈ જાય છે. પરિણામે સોશિયલ કે બિહેવિયર ચેંજ્સ ના કારણે કલ્યાંચરમાં તિરાડ પડતી જોવા મળે છે. આમ, ડિજિટલ ગેજેટ્સ, ટેકનોલોજીના વધારે પડતાં ઉપયોગથી બાળકની માનસિક તથા શારીરિક હેલ્થ ખોરવાઈ જાય છે.

હવે અત્યારનો યુગ ડિજિટલ યુગ ગણાય છે. આપના રોજિંદા જીવનમાં કે કાર્યમાં સગવતું માટે આપણે સૌ ઘણા ખરા આવા ઉપકરણો ટેકનોલોજી કે મોબાઈલનો ઉપયોગ કરીએ છે. પરંતુ જાણે અજાણે આપણે ટેકનોલોજી ખાસ કરીને મોબાઈલ, સોશિયલ મીડિયા, ગેમ્સ વગેરેના ગુલામ થઈ રહ્યા છીએ. માતા-પિતાની વાત કરીએ ત્યારે આપણે સૌ સવાર પડતા પહેલા ભગવાનનો ઝીંઠો નહીં પણ આપણો મોબાઈલ ફોન શોધીએ છીએ. વારંવાર આપા દિવસમાં ફેશબુક, વ્હાટ્સ્પ્રોચ અપ, કે કોઈને કોઈ નોટફિકેશન ચેક કરતા હોય છે. અત્યારની જીદ્ધગીમાં મોબાઈલ ફોન, ગેમ્સ વગેરે આપના જીવનના અભિન્ન અંગ બની ચૂક્યા છે. ટેકનોલોજી અને મોબાઈલના ઘણા સારા લાલ પણ છે. આપણું રોજાંદા જીવન સરણ બનાવવા, પરંતુ અજાણતા જ આપણે આગળની પેઢી એટલે કે આપણા બાળકો ને એક ખતરનાક એડીક્શન, લત, બેટ-સોગાત તરીકે આપી રહ્યા છીએ.

બાળક જન્મે ત્યારે કે થોડું મોટું થાય કે તરત જ માતા-પિતા તેને મોબાઈલ થી વાર્કેડ કરાવતા હોય છે. તેમાં શીટા બતાવવા, ગીતો સાંભળવા કે કોઈ વિડીયો બતાવવા જ્યારે આપણે કોઈપણ કામમાં

ટેકનોલોજી અંડ બાળક

વ્યસ્ત હોઈએ કે ઘરે કોઈ મહેમાન આવ્યું હોય ત્યારે આપણે જ આપણા બાળકોને ટી.વી.ની સામે અથવા મોબાઈલ ફોન, કે આઈપેડ લઈને એક જગ્યા એ બેસાડી દેતા હોઈએ છીએ. જેથી માતા-પિતા તેમનું કામ સારી રીતે કરી શકે. પરંતુ બાળકોને ટી.વી. જોવાના સમય પર નિયંત્રણ રાખવું જરૂરી છે. તેમે તેમણે મોબાઈલ કે ગેમ્સ રમવાના આદ્ધતાના કારણે બાળક સિક્નનું બંધાણી થતું જાય છે.

સૌ પ્રથમ તો માતા-પિતા એ બાળકોને કાચાં કરતાં પહેલા પોતે મોબાઈલ ફોન, ગેજેટ્સ ને લઈને તેના વાપરવાના સમયને લઈને સેલ્ફ અવેરેનેસ્સ લાવવી જરૂરી છે. પોતે જ પોતાના સોશિયલ મીડિયા વાપરવાના સમયને લઈને કાપ મૂકવો જોઈએ. યાદ રાખો બાળકો માતા-પિતાનું અનુકરણ કરતાં હોય છે. તેથી જ આપણે અમુક સાવચેતી રાખીને મોબાઈલ, કમ્પ્યુટર, આઈપેડ કે ગેજેટ્સ વાપરવા સાથે આપણે સિક્ન ટાઇમ ચોક્કસ કરી લેવો જોઈએ. અઠવાડીયામાં એક દિવસ શક્ય હોય તો મોબાઈલ સિક્ન માટે હોલિડે રાખવો, શક્ય હોય તો નેટ બધું રાખવું, માતા-પિતા જ્યારે ઘરે કે બાળકો સાથે હોય ત્યારે મોબાઈલ ફોન, ટી.વી. બધું રાખવા, બાળકો સાથે વાતચીત કરવી, કોલિવિટી સમય વિતાવવો બાળકોને હેમેશા કંઈક કિએટિવ સિક્ન શિખવા પ્રોત્સાહિત કરવા બાળકોને ફાયદા કે ગેરજ્ઞાદ સાઈટ્સ સાથે વિતાવવા જોઈએ. માતા-પિતાએ બાળકોને ફાયદા કે ગેરજ્ઞાદ કરવા જોઈએ. વાતાના થોડા કલાક પહેલા શક્ય હોય તો મોબાઈલ સિક્ન ટેકનોલોજીના વિષયે આપણે જોઈએ. સૌથી મહત્વની વાત કે આપણે જે બાળકોને મોબાઈલ, ડિજિટલ કે ટેકનોલોજીના વિષયે આપણે જોઈએ.

તો પરિવારમાં બધા સાથે મળીને જ મનોરંજન ના કાર્યક્રમો જોવા જોઈએ. બાળકો માટે કેવી રીતે તથા કેટલો સિક્ન ટાઇમ હોવો જોઈએ આવો જાણીએ તેના વિશે. લગભગ ૧ થી ૧ ૧/૨ બાળકોને ટી.વી. કે સિક્ન ટાઇમ હોવો જોઈએ. ૨ થી ૫ વર્ષના બાળકોને દિવસમાં એકાદ કલાક સિક્ન વાપરવાની છૂટ આપી શકાય. અને ૬ કે તેથી વધુ ઉમરના બાળકો માટે કોઈ સમય મર્યાદા નથી. પરંતુ આપણે જોઈએ એમ બને એટલો ઓછો જરૂર પૂરતો જ સિક્નનો ઉપયોગ કરવો એ દરેક વર્જના બાળકો માટે હિતાવહ છે. બાળકો જ્યારે તમારું મોબાઈલ વાપરતા હોય ત્યારે અમુક પ્રકારની સોશિયલ મીડિયા એપ્લિકેશન ડિઝિટિવ કરી દેવી જોઈએ. રાત્રે સુવાના થોડા કલાક પહેલા શક્ય હોય તો મોબાઈલ સ્લિચ્ય ઓર્ક કરતાં બાળકોને મોબાઈલ કરવાની છૂટ આપવી જોઈએ. બાળકો પોતાનામાં જ લાવવું જોઈએ. માતા-પિતા જ બાળકોના રોલમોડેલ હોય છે. તમે જો મોબાઈલનો ઉપયોગ સયંમ રાખીને કરશો તો બાળકો પણ સમજ વિચારીને જરૂર હોય તેટલો અને ત્યારે જ તેનો ઉપયોગ કરશે. બાળકોને ટેકનોલોજીના ઉપયોગ કે મોબાઈલ ફોનના દૂર ઉપયોગથી છોડવા માટે કડક, ઉગ્ર કે ચોછાઈ ભર્યું વર્તન કરવાને બદલે માતા-પિતા જો તેમાં એકશન, પોતાની લાઈફમાં મોબાઈલનો કે ટેકનોલોજીના ઉપયોગની સેલ્ફ ડિસ્પ્લિન લાવે તે જરૂરી છે.